

ע"פ 61012/05/16 - תמיר נחום - נוכח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

09 יוני 2016

עפ"ת 61012-05-16 נחום תמיר נ' מדינת ישראל

4201-12-15

ת.ז.

032957078

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

המערער

תמיר נחום - נוכח

על-ידי ב"כ עו"ד תהילה בינו

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד שרונה בן-ששון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום, מתוקן, כך יש לומר, בשל עבירה של אי-ציות להוראת שוטר במדים בניגוד לתקנה 23א'(1) לת"ת, מעשה שהתרחש סמוך למרכז הירידים בת"א ביום 04.12.15 במסגרת חגיגות הפסטיגל של אותה שנה.

עת/1, ממ"ש טל אנט, אשר שימשה באותה עת לתפקיד כשוטרת בשכר, וכיוונה את התנועה במקום, הורתה למערער, שהגיע עם רכבו, להזיז את הרכב משום שלא ניתן להיכנס למגרש החנייה במקום, אשר נסגר על-פי הוראות המארגנים והמשטרה.

המערער לא שעה לדרישת השוטר, נשאר במקום עם רכבו תוך שהוא מפריע לתנועה, לא הזיז את רכבו ועמד בצד.

בטרם הסתיים האירוע עם השוטרת, התערב באירוע שוטר נוסף, הוא עת/2 לפני בית משפט קמא, רס"ל קונסטנטין, אשר חזר על דרישתה של השוטרת שהמערער יזיז את רכבו ויחנה אותו בצד והמערער המשיך שלא להיעתר לדרישה. גם דרישתו של השוטר, כי המערער יזדהה בפניו למסור את פרטיו, לא נענתה. האירוע הסתיים במעצרו של המערער ועיכובו במקום.

בשל כך, כאמור, הוגש נגד המערער כתב אישום בשל אי-ציות להוראות שוטר במדים.

המערער, בישיבת המענה, כפר במעשה, וזאת לאחר שתוקן כתב האישום לא רק בסעיף העבירה שלו אלא בעובדותיו - אי-הציות להוראות השוטר הוסב מעבירה של אי-הזדהות לאי-הזזת הרכב בעקבות בקשת השוטרים.

בעקבות כפירתו של המערער בעובדות נשמעו ראיות. התביעה העידה את שני השוטרים שנכחו, ההגנה העידה את המערער בלבד, זאת בבית משפט קמא, לאחר שבתחילה דחה טענה של אין להשיב לאשמה לפי סעיף 158 לחסד"פ לשמיעת עדותו של המערער האמין חד-משמעית לעדויות השוטרים ודחה את עדותו של המערער והרשיעו בעבירה בה הואשם בכתב האישום המתוקן וגם בעובדות העבירה של כתב האישום בטרם תוך שהוא עושה שימוש בסעיף 184 לחסד"פ.

בית משפט קמא בהכרעת דינו, בנוסף לקביעות העובדה וממצאי המהימנות, זקף לחובתו של המערער אי-הבאת ראיות מטעמו, אשר מוצדק היה, לדעתו, להעידן כדי להוכיח את גרסתו של המערער, כמו העובדה שלא העיד את אשתו, אשר נכחה באירוע, שלא הציג תלונתו למח"ש, כפי שטען כנגד עד התביעה השני, כמו סרט וידאו שצילם במקום ולא הוגש.

בית משפט קמא לא ייחס משקל לטענת ב"כ המערער שיש לזקוף לזכותו של המערער את העובדה שהמדינה לא העידה שוטרים נוספים שהיו במקום.

לאחר ההרשעה, בית משפט קמא גזר את דינו של המערער לעונש שאינו מחמיר - 3,000 ₪ קנס ופסילה מותנית של 3 חודשים לשלוש שנים. הערעור הוא על שני רכיבי פסק הדין.

המדינה מתנגדת, מטבע הדברים, לערעור על שני חלקיו.

אקדים ואומר, שרק בנסיבות חריגות רשאי בית משפט של ערעור להתערב בקביעות עובדה של הערכאה הדיונית לגבי קביעות העובדה המבוססות על ממצאי מהימנות.

בנוסף, יש לומר, שגם אם בית משפט של ערעור מוצא כי קיימות טענות שניתן לקבלן במסגרת הערעור, קבלתן איננה מחייבת קבלתו כולו, ובית משפט של ערעור רשאי לדחות ערעור גם אם הוא מקבל טענה של מערער.

הנני סובר שאכן לא היה מקום שבית משפט קמא, באופן לא-שוויוני, ייתן משקל ל"מחדלי חקירה" של ההגנה באי-העדת עדים והצגת ראיות, ומנגד יתעלם מאותו מחדל מצד המדינה.

יחד עם זאת, לא מצאתי כל הצדקה, בנסיבות תיק זה, לקבוע שבית משפט קמא טעה בקביעות העובדה שקבע על סמך עדויות השוטרים, ובעיקר על עדותה של השוטרת אנט טל.

עדה זו, במפורש, בניגוד לנטען בערעור, העידה לפני בית משפט קמא שהמערער לא נעתר להוראותיה להזיז את רכבו. כך אמרה גם בדו"ח שערכה והוגש לתיק בית משפט קמא - **ת/1 "הוסבר לנהג לעמוד עם רכבו בצד הדרך באופן שלא יפריע לתנועה, נהג הרכב התבקש מספר פעמים להמשיך בנסיעתו, מאחר והפריע לתנועת הרכבים"**.

בעדותה בבית משפט קמא שוב חזרה על הדברים בעמ' 3 ש' 15, שהמערער הפריע לתנועה, למרות גרסתו של המערער שלא כך היה וכי לא נדרש כלל להזיז את הרכב. בית משפט קמא בעמ' 21 לפרוט' במפורש קבע שהוא מעדיף את עדותה של עדת התביעה על פני עדות הנאשם בנקודה זו, שהיא הנקודה העיקרית לשאלת ההרשעה בדין.

התוצאה הינה שאין מקום להיעתר לערעור בהכרעת הדין.

העונש, כך אמרתי מלכתחילה, הוא עונש מידתי בנסיבות, והערעור, על כן, נדחה.

ניתן והודע היום, ג' סיוון התשע"ו,
09/06/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד